

DEO OPTIMO MAX.
UNI ET TRINO,
VIRGINI DEI - PARÆ, ET S. LUCÆ,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA,
CARDINALITIIS DISPUTATIONIBUS,
*manè discutienda, in Scholis Medicorum, die Jovis octavâ
mensis Aprilis, anno Domini M. DCC. XLV.*
M. JACOBO - ANTONIO MILLET,
Doctore Medico, Præsîde.

An Litteratis vita Cœlebs?

I.

ÆVIS cupidinis ignibus nullus mortalium seriùs ociùs
vè non uritur: hic sub leges suas nos cogit omnes;

Juvenum feroces

Concitat flammæ: Senibusque fessis

Rursùs extinctos revocat calores:

Virginum ignoto ferit igne pectus.

Cùm jam pubescunt Mares, & in fœminis erumpunt Catamenia, tunc
nescio quis ardor labi solet in medullas, & igne furtivo venas popu-
lari: tunc veluti furore quodam perculsi juvenes, timorem & sæpè
pudorem ab æstuante corde pellunt;

Quid juvenis, magnum cui versat in ossibus ignem

Durus Amor ? Nempè abruptis turbata procellis

Nocte natat cecâ serus freta, &c.

Sic sui vix compotes, nihil nisi concubitus dulcesque Veneris voluptates appetunt & quærant juvenes. Verùm quamvis id à naturâ cunctis animantibus insitum esse clament omnes, cave tamen (si tibi firmâ gaudere valetudine Nestoreosque annos attingere sit animus) cave ne suavissimis, nimiumque, heu ! potentibus tractus illecebris, Veneri, nisi rarò, indulgeas ; Ulißem amœnis Syrenum cantibus surdas præbentem aures, earumque insulam quàm citissimè fugientem, tibi imitandum propone : blandam Veneris vocem fac ut non audias, ejusque lenocinia, quantum in te erit, fuge. *Maxima cunctarum victoria, victa voluptas.* Cunctis equidè, si ultrâ modum colatur, nocet Venus : sed iis qui maximam spirituum animalium jacturam nunquàm non patiuntur, quamvis rarissimè culta semper nocet.

I I.

EA est pretiosissimi humorum omnium, seminis nempè, conditio, ut postea quàm in Testibus fuerit à massâ sanguineâ secretus & ad vesiculas feminales per deferentia vasa vectus ibique collectus, eandem, quam deseruerat, sanguinis massam rursùs subeat, huic energiam quandam cæterisque partibus robur non mediocre conciliaturus ; ille etenim humor particulis ità tenuibus spirituosisque constat ut spirituum animalium congeriem, ut ità dicam, eum esse arbitrati fuerint perplurimi ; nec immeritò quidem ; cùm Eunuchorum & virorum frequenti venere utentium animi corporisque imbecillitas & torpor, simulque, Venerem pressò pede sequens, virium prostratio, opinionem hanc confirment quotidie ; qui igitur spirituum animalium jacturam semper patiuntur maximam, à Venere abstineant necessum est ; quæ etenim eorumdem exigua superest quantitas, ea liquorum fibrarumque motum nutritioni perficiendæ roborique conciliando aptum & necessarium, vix ac nè vix quidè promoveri par est. Indè totum lan-
guescat corpus oportet ;

Nam teneant vigiles corpus miserabile curæ.

Adducitque cutem macies, & in aëra succus

Corporis omnis abit ; vox tantùm atquè ossa supersunt.

Cùm autè res ità se habeat ; quid, cedò, credas huic eventurum, qui spirituum hanc superstitem copiam rebus veneris impenderet intempestivè ? Nonnè hunc, præmaturam senectutem, dolorum morborumque Iliadem, qu' n & mortem ipsam accersiturum putares ? Nonnè ad horrendum Libitinæ templum præcipiti pede currenti illud Horatianum clamares ?

Sperne voluptates, nocet empta dolore voluptas.

NUNC autem Litteratorum vitæ levem ob oculos tibi ponas adumbrationem, nullus dubito quin eos spirituum immensam jugiter pati jacturam ultrò fatearis; finge tibi viros, quos torquet semper nunquam satis laudanda irrequietaque sciendi Cupido, quos asperæ veritatis insignis amor diù nocturne sollicitos anxiosque tenet. Quot sudores! Quot vigilæ! Ut sapientum dicta factaque memoria mandare detur: Quot lucubrationes? Quot curæ! Ut aliquid novi in medium proferre liceat; in rebus dubiis qualis sagacitas! In difficillimis quæ constantia! In omnibus quale judicium! Quis labor! Soli norunt qui durum Sophiæ jugum mollire tentant. Nec tot ac tantas amœnis jocorum deliciis lenire curas Litteratis fuit concessum; hos in licitæ voluptatis usque gremium sequitur sollicitudo quædam, quæ eos à leporum fontibus etiam, invitos avertat; accensæ faci, quæ dum lucem fundit, consumitur, hæud absimiles litterati, aliis dum profunt, consumuntur quoque; ex hac levissimâ imagine jam vides Litteratos non posse quin spirituum quoquo vitæ tempore magnam amittant copiam. Qui etenim spiritus voluntatis atque imaginationis vi retinentur in cerebro & cerebello, ibi utriusque fibrillas diversimodè agitururi, ut exindè (proptèr intimum animam inter & Corpus commercium) variæ exurgant mentis operationes, ii ad cæteras delabi partes nequeunt; his ergò defraudantur eæ partes, quæ aliòquin eorum rore copiosissimo irrigatæ fuissent.

I V.

DUBITAS forsitan? Litteratos inter & indoctos instituta comparatio omnem dubitandi locum tollit. Hos aspice, qui procùl à Musis Sophiæque sacris vitam degunt tranquillam; qualis in toto Corpore nitor! Quale robur! Quàm vividè scintillant oculi! Quàm suaviter rubent genæ! Frons illis serena semper nullisque unquam exasperata rugis & ad senectutem usquè in eorum facie flos juvenilis emicat. Nunc ad Litteratos te converte, in ipso met juventutis æstu, pallor genas occupat; languent oculi, asperam frontem turpant fulci plurimi; totum corpus tenet macies; illis quàm debiles latenti! Quàm invalidum pectus! Undenam? Nisi quòd spiritibus orbatu liquores tardo feruntur pede, nec solidis certam firmitatem certumque robur largiri valeant; hinc antè tempus atra mortique proxima senectus ingruit. Hæc omnia præcavere incommoda studebant Græci pariter Ægyptiique veteres Sophi, qui cœlibem ideò ducebant vitam; Gallorum quoque nostrorum Annales evolve, Druidis toto orbe doctrinâ suâ celebratissimis, suis è Collegiis matrimonio junctos arcere solemne fuisse videbis. Audi Sophoclem à quodam in-

4

terrogatum uteretur nè rebus Venerèis, *Dii meliora*, inquit, *libentèr*
verò isthinc sicut à domino agresti ac furioso profugi. Fallor, aut allatà
mòx rationum momenta, totque populorum & sapientum consensus
unanimis, Litteratos vivere Cœlibes debere invictè probant.

V.

AT dicet aliquis, hæc omnia quæ de Litteratorum vitâ memo-
rasti, nativum calorem adaugendo, æstus Venerei concitant
flammas, & eos ad voluptatem pronos magis reddunt; hoc etiam si
fateamur, nostra exinde corruet opinio? Minimè gentium. Ea
namque si morbi producunt causam, remedium simul præbent; orium
etenim fugant & animum veritatis contemplationi defixum tenent &

Otia si tollas, perire cupidinis arcus . . .

Cedit amor rebus; res age; tutus eris.

Poëtæ rebus in istis expertissimi effatum tibi sit oraculi instar ex sa-
crâ Tripode afflati. At inquies, si Litterati Cœlibes vivunt, Rei-
publicæ bono neutiquàm consulunt, quos etenim ei debent cives nè
generare quidem tentant. Natales fateor concedunt nullis, sed om-
nium utilitatì totis allaborant viribus; filios non generant sed ab
aliis generatos à vitiorum sordibus, morborumque contagio servant
immunes;

Nec minor est virtus quàm quærere, parta tueri;

Causis inest illis, hic erit artis opus.

Ergò Litteratis vita Cælebs.

Proponebat Parisiis, ANTONIUS PETIT, Aurelianus, Salu-
berriam Facultatis Parisiensis Baccalaureus Medicus, A. R. S. H.
1745, à sextâ ad meridiem.